

- I. Szóló: Gyermekem,** ne csüggedj!**
 II. Szóló: Higyj!**
 III/I Remélj!**
 III. Szeress!**
 I.+II.+III.+IV. Gyermekem* ne csüggedj!****
 I.+II. Higyj!***
 III.+IV. Remélj!***
 I.+II.+III.+IV. Szeress!***
 I. Szóló: Akkor** tiéd a jövő!****
 I.+II.+III.+IV. AKKOR** TIED* A JÖVŐ!****
 I. Szóló: A jobb jövő!*****
 III.+IV. Ugy legyen!**
 I.+II.+III.+IV. LEGYEN UGY!***
 I. Szóló: Én hiszem!**
 I.+II.+III.+IV. MI HISSZÜK!***
 I. Szóló: Isten legyen velünk!***
 I.+II.+III.+IV. és őrizze meg nekünk jó anyánk!*****
 III/I Akkor miénk a szebb jövő!***
 I.+II.+III.+IV. AKKOR*** MIENK A SZEBB JÖVŐ!***



Költemények anyák napjára

Magyar anyák

Magyar anyák, virágos ágak,
 Köszöntöm asszonylelketek,
 S míg tiszta selymes rózsaszálak
 Fonják át tiszta kebletek:
 Megáldom csendbe' azt a házat,
 Hol gögicsél a kisgyerek.

Magyar anyák, virágos ágak,
 Köszöntöm asszonyszívetek!
 Amely fölött ott szundikálnak
 A glóriázott kisdetek, —
 S megáldom csendbe' azt a házat,
 Hol gögicsél a kisgyerek.

Anyák, kik így vonjátok öltre
 A szívetekből nőtt magot,
 Ti adtok fénnel tündökölvé
 E fáradt Földnek új Napot,
 Reménysugárt, — s egy tépett honnak
 Fájó sebére — balzsamot.

*Magyar anyák, a szíveteknek
Beszédes álma égig ér!
Hallom jövését új seregnek,
Mely új csodájú fényt ígér, —
És áldom mind, mind azt a házat,
Hol ember-angyal gögicsél.*

*Magyar anyák, virágos ágak,
Köszöntöm asszonylelketek,
S a harmatszürü kisbabúkat,
Aikre fényt leheltetek...
S megáldom szótalán imával
A lilomos kerteket!*

Akinek anyja van

Ó, gyermekek, akinek anyja van,
Vigan dalolhat, élhet boldogan.
Áldva ejtse ki mindig a nevét,
És csókolja meg áldott jó kezét.

Ha felzokogsz szomorú éjeken,
Ő rád hajol: — „Miért sírsz, gyermekem?“
Könnyezik, hogyha könnyes a szemed,
S ha öröm ér, — ő is örül veled.

De az árvára vajjon ki vigyáz,
Ha téli estén üres lesz a ház?
És ha beteg, kis ágyánál ki van?
Ki kérdi tőle: „Hol fáj, kis fiam?“

Kitől kérdezze, hogyha itt a dél:
— Édesanyám, ma miért nincs kenyér?
Ki marad velem otthon délután?
Ki varrja be rongyos lett ruhám?

Az árva vajjon kinek kesereg:
— Ma bántottak rossz utcagyerekek...
Bármit kérdez, rá senki se felel.
— Jaj, Istenem, anyám miért vitted el...?

Ó, gyermekek, akinek anyja van,
Vigan dalolhat, élhet boldogan.
Áldva ejtse ki mindig a nevét,
És csókolja százszor áldott jó kezét!

Simándi Béla.

Anyám

Ha csendes ajkam méla dalba fog,
S a napsugár disziti kis tanyám:
Egy áldott asszony hosszan átölel,
Beszédes csók parázslík ajakán:
— Légy áldott érte, drága jó Anyám!

Ha fáj a seb a szívem fészkeben,
S ha jaj pihen 'a lelkem ablakán:
Egy áldott asszony forrón átölel,
Meggyógyulok babusgató szarván:
— Légy áldott érte, drága jó Anyám!

Ha vedlett fészünk buját nézdelem, —
Ha szállok át a meglopott Hazán,
Egy áldott asszony átölel, tanít:
„A szép időnk még visszajő talán!”
Biztass! Én hiszek drága jó Anyám!

Hiszek, — Te földnek égi asszonya,
Ki szenvedések titkos hajnalán
Kincs-szívet és vért adtál nekem,
S meglásd — a Menyországnak ablakán
Kinéz az Isten és megáld: Anyám!

Móra László.

Anyák napján

Édesanyák! Nagy nap van ma:	És most itt, az ünnepélyen,
A jó Édesanyák napja!	Jó Anyámhoz szólok szépen:
Összejöttünk: Anya s gyerek,	Kis csokorral eléd állok:
Örömeire ez ünnepnek.	Kis szívemből jót kívánok!

Egész évben rám vigyáztál,	Legyen élted hosszú, boldog,
Tanitgattál, ápolgattál,	S fogadd el a kicsiny csokrot,
Tudom: — meg nem hálálhatom,	Melynek minden egy virága:
Legyen Tiéd ez a napom.	Szívemnek jó kívánsága!

Fogadom, hogy csak jó leszek,
Szót fogadok mindig Neked,
S amig élek nem felejttem:
Jó Anyám, mit tettél értem!

(V. L.)

Az édesanya

Ha megáldott a jó Isten
Édes, jó anyával,
Imádság legyen a szavad,
Amely hozzá szárnyal.

Es alázattal hallgasd meg,
Ha korhol, ha rád szól,
S a gondokat simitsad el
Anyád homlokáról.

Egy nap százszor is köszönd meg
Az Isten jóságát,
Egy nap százszor is csókold meg
A kezét, a drágát.

Légy jó hozzá, egy szóval se
Bántsd meg szegényt soha.
Hogy a szívednek ne legyen majd
Késő gyászra oka.

Mert ha meghal, sirja vádol
S nem bocsát meg többé.
Ha rossz voltál az anyádhoz:
Mig élsz — fáj örökké!

Vértessy Gyula.

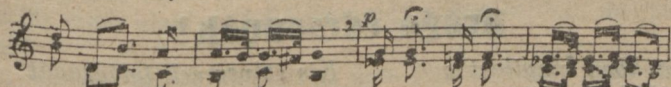
Szózat



1. Ha-zád-nak ren - dü-let - le-nül Legy hí - ve
2. Ez a föld, me - lyen any - nyi-szor A - pá - id



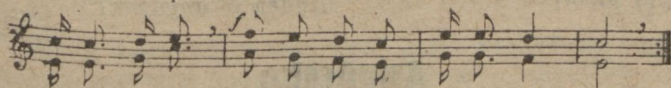
oh ma-gyar! Böl-csöd az s maj - dan si - rod is,
vé - re folyt; Ez, mely-hez min - den szent ne - vet



Mely a - pol sel - ta - kar. A nagy vi-lá - gon e ki -
Egy ez - red - év csa-tolt. Itt küzd, te-nek hon-ért a



vül Nin-csen szó - mod-ra hely; Áld-jon vagy ver -
hős Ár - pád - nak ha-da - i, Itt tör - tek ősz -



jen sors ke-ze; Itt él - ned, él - ned, hal - nod kelet
sze - rab - i - gát Hu-nyad, Hu-nyad - nak kar - la - i.